

Leto 1926/27

Januar

Izmed vseh cvetic . . .

Izmed vseh cvetic na vrtu tvoje duše naj ti ena najlepše cvetè. Tako jo postavi, predraga deklica, da ti bo rasla v rahli zemlji in solncu najbliže. Da bo sijala v brezmadežni belini, v veselje očesu in srcu, da bo dvigala svoj dehteči kelih visoko in stanovitno v darovanje.

Tako jo posadi, da ti bo vselej pred očmi in na mar.

In če vse rože slavnica pomori, ene ti ne sme nikoli: lilije ne, ki je cvetka tvojega čistega srca; belega limbarja ne, ki je znamenje tvoje dušne lepote!

*

V januarju častimo ljubko rimsko deklico, ki je nesla skozi hude boje in hude muke lilijo vso belo, in jo je šele kri iz njenega mladega vratu rdeče polila.

V januarju stopa nežno jagnjiče med nas, med lilijo nedolžnosti in rožo mučeništva nam cvetè dolgolasa nevestica Jezusova, sveta Agneza, in izpod meča krvnikovega srebrni k nam njen glas: Blagor njim, ki so čistega srca, ker bodo Boga gledali . . .

*

In ti, deklica moja? Vetrovi na tem svetu so često vsi strupeni, in nebo je dostikrat brez solnca. Brez pomoči Pastirja, ki se »med lilijami pase«, boš zašla in se izgubila, ovčka ti nežnoruna, in če ne boš vsa z Njo, ki je »lilija v dolini«, bo zvenela in umrla tvoja lilija — najlepše, kar premoreš.

Svoj kras nam ohrani ti, in s teboj vse, kar vas je naših od Zile zelene do bregov Kolpe, od beneških močvar do zidovja sivega Monoštral!

A. Žužek.